

"JOMA", els ninots amb gag

LLUIS SOLA I DACHS

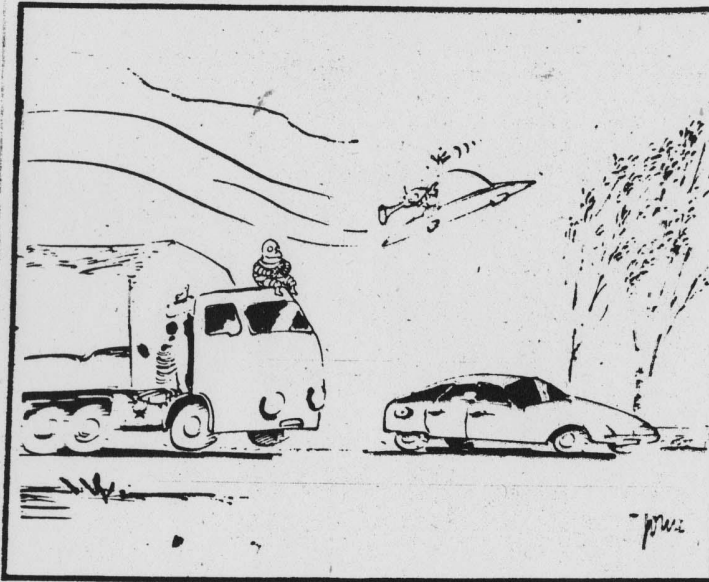
Va néixer al barri de Sant Gervasi, el 4 de novembre de 1954, quan encara no s'havia obert l'avinguda del general Mitre i tot allò eren solars i carrerons. Josep Maria Rius i Ortigosa va tenir la sort que, a casa seva, no van contrariar les seves inclinacions, sinó que li van donar els elements necessaris perquè pogués desenvolupar la seva incipient vocació. Primerament va estudiar a l'Escola d'Arts Aplicades i després va passar al periodisme, ja que li va semblar que aquesta carrera era un bon començament per a introduir-se en el món de l'acudit de premsa que era allò que més l'atreïa, pel seu caràcter de divulgació i perquè mai no li ha agradat de fer obres úniques.

El primer dibuix que va publicar el va enviar per correu a Patufet, i d'allí va néixer una col·laboració molt copiosa i assídua durant tota la vida del ressuscitat setmanari. També va dibuixar a Matarratos, Oriflama, Serra d'Or, L'infantil, Cavall Fort (on ara torna a publicar després de molts anys), L'Hora, Amb potes roses, Grama, etcètera. El 1974 fa un comentari esportiu cada dilluns a Tele/eXprés que més tard passa a acudit diari fins al

desgraciat final de la publicació. També ha dibuixat força a El Paps i a la revista esportiva Barrabás, per passar el 1980 a El Jueves on encara continua.

Ha il·lustrat diversos llibres (alguns escrits per ell mateix com *Amb aquest cel no es va enlloc*, *En Joan de dalt del sol*, *El gegant més alt*, *La torre del rellotge*, ...), ha fet cartells per a institucions i fins i tot col·leccions de cromos com la d'els arbres de Barcelona. També ha donat els primers passos en els dibuixos animats, juntament amb Montse Ginesta i Toni Batllori, amb el curt *Plo-ma daurada*, que ha tingut una bona explotació comercial.

El seu tipus d'humorisme va rebre les primeres influències —sobretot en la part ideològica i, per dir-ho d'alguna manera, lírica— per part de les revistes franceses *Hara Kiri* i *Charlie Hebdo*, i dels dibuixants Reiser, Wolinski i altres col·legues que, a nivell domèstic nostre, tenien les seves sucursals en Oscar i Ivà. Admira Cesc quant a l'actitud i a la plàstica, Perich per la mecànica i la construcció i reconeix que Montse Ginesta li ha ensenyat a fer anar el color. Ara li agraden molt Ralph Steatman, Tommi Ungerer i Tony Ross, perquè estan a cavall de l'humor gràfic estricte, la



il·lustració de llibres i el dibuix infantil, ja que a ell sempre li ha interessat els dibuixos animats però amb un cert gag humoristic.

No pot concebre la vida

sense dibuixar, i pensa que el repte del seu futur està a dominar com més facetes millor de la professió que ha triat com a mitjà de realització personal.